KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 13 CZERWCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Ryga dnia 6go Czerwca.

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiąże Konstanty Pawłowicz w powrócie od armii przybył tu dziś po południu, i natychmiast puścił się w dalszą swoią podroż do St. *Peterzburga.* (*z Gaz. Rys. Zuschauer.*)

Moskwa 21go Maja.

Niektóre osoby z tuteyszego Szlacheckiego towarzystwa dawały pozawczoray wspaniały festyn. Festyn ten maiący w przedmiocie sławę naszego Wielkiego Monarchy i Rossyi, dany był w przybranym na to umyślnie, i bardzo pięknym z położenia mieysca, Domie Konsyliarza Stanu *Półtorackiego*. Początek był zrobiony wystawieniem Prologu między Rossyą i Europą zrobionego umyślnie na ten przypadek: te allegoryczne jestestwa były przedstawione przez osoby znakomitsze — blask bogatych ubiorow zaślepiał oczy, kiedy nakoniec za ukazaniem się Ołtarza nieśmiertelności, gdzie stało popiersie Nayiaśnieyszego naszego PANA, narody rozmaitych kraiow wraz z Europą i Rossyą allegorycznie wystawione, padły na kolana przed biustem Wielkiego Monarchy, a Sława wkładała na Jego skronie wieniec laurowy. Po skończeniu Prologu, w ogrodzie spalony był fajerwerk. Cały ogrod i dom, i wszystkie okoliczne mieysca były przepysznie iluminowane. Przed domem jaśniała cyfra Imienia Nayiaśnieyszego PANA z różnemi emblematycznemi wyobrażeniami. Nastąpił potym bal. — Chór śpiewakow śpiewał złożone umyślnie na ten przypadek wiersze — Nakoniec wieczerza równie liczna jak wspaniała. — Zgromadzenie ludu przed domem było nadzwyczayne. — Dla zabawy pospólstwa były na dziedzińcach hoydałki, komedyanci, muzykanci i śpiewacy. Prześliczna pogoda sprzyiała temu festynowi. (*z Pocz. Półn.*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Francya.

z Paryża 31go Maja n. st. Upewniaią powszechnie, że dnia wczorayszego w wieczór pokoy podpisany został; czekamy tylko ogłoszenia traktatu w naszych pismach publicznych.

Hrabia Artezyi ma się lepiey, i wkrótce zupełnie do zdrowia przyydzie.

Odebraliśmy niespodzianą i smutną wiadomość, że tyle szacowana ze swoiey dobroci i charakteru Matka Xięcia Eugeniusza, dnia 29go t. m. po czterodniowey chorobie w *Malmaison*, umarła. Choroba z początku okazywała się bydź prostą kateralną gorączką, lecz od drugiego dnia nabyła groźnego charakteru i skończyła się zapaleniem gardła. Oboie dzieci zmarłey, jey syn Xiąże Eugeniusz, i jey córka żona Ludwika Bonapartego, od których *Józefina* długo odłączona była, w czasie słabości nie oddaliły się z jey pokoiu, a teraz w swoim żalu udały się na osobność do Zamku St: *Leu*, prywatney własności Ludwika Bonapartego. — *Jozefina*, z Domu *Tascher de la Pagerie*, urodziła się 9go Czerwca 1763 na wyspie *Martynice*. Przybyłą do Francyi zaślubił Hrabia *Beauharnais*, Jenerał i Minister woyny, który był w rewolucyi członkiem zgromadzenia Konstytucyynego, i w roku 1793 zginął pod *gilotyną*. *Józefina*, jako jego żona, przez długi czas była w więzieniu, nakoniec w roku 1797 zaślubił ją na ówczas Jenerał Bonaparte. Kończyła właśnie 51 rok swoiego życia.

Ciało Prawodawcze, które dziś posiedzenia swoie otworzyć miało, według wydanego wczoray od Króla rozkazu, zgromadzi się dopiero d. 4go Czerwca, i Król w osobie swoiey posiedzenia jego otworzy. Dystynkcya, którą Król Ciału Prawodawczemu przeznaczył, zależy na tém, iż jego Członkowie w dniach wielkich pokoiow u Dworu, znaydować się powinni w sali Pokoiu, która się styka z salą tronową.

Po dwumiesięczney przerwie mennica Francuska znowu pracować poczęła. Utrzymany będzie system dziesiątkowy, iako dogodny w handlu i rachunkach. Nowe sztuki pieniędzy noszą na sobie z iedney strony popiersie Króla z napisem: „*Ludwik XVIII. Król Francuski.*„ Na drugiey stronie trzy lilie, nad któremi Królewska Korona, a pod niemi dwie gałązki oliwy: na około napis wartości i roku. W brzegach sztuki literami w głębionemi te słowa: *Domine salvum fac Regem.*

Osoby z dawney szlachty, które w rewolucyi ucierpiały, z należną im chwałą ukazuią się teraz przy Dworze. — Margrabia St. *Simon*, Grand Hiszpański, który za to, że przeciw Francyi broń nosił, przez Kommissyą woienną w *Madrycie* pod wpływem Francuskim na śmierć był skazany, któremu iednak Rząd tę karę zamienił na więzienie, z którego dopiéro we dwa lata po pokoiu miał bydź wypuszczony, i który siedział w Cytadelli *Besançon*, nie tylko z rozkazu Króla odzyskał wolność, ale nawet sąd na niego wydany, iako niesprawiedliwy i obrażaiący honor uchylony został. — Dnia 26go Margrabia *De Riviere*, Hrabia Armand de *Polignac*, Maior Russillon i inni ieszcze czterey, którzy w processie Jenerała *Georges* i *Pichegru*, na śmierć skazani byli, później zaś tę karę na wieczne więzienie zamienioną mieli, byli przedtawieni Królowi. Król wyraził swóy żal z powodu krzywd im wyrządzonych, i obdarzył ich orderem srebrney lilii.

Xiężna *Angouleme* oświadczyła się bydź opiekunką tak nazwanego, *macierzyńskiego towarzystwa*, (iak niegdyś były Królowe Francuskie) które ubogim Matkom udziela czynney swoiey pomocy. Damy, które się naczele tego towarzystwa znayduią, dnia 25go Maia były Xiężnie przedstawione.

Wczoray, d. 30, Nayiaśnieyszy Cesarz ALEXANDER i N. Król Pruski czynili rewią swoich i Badeńskich gwardyi, wynoszących około 40,000 ludzi. Monarchowie Sprzymierzeni tudzież Francuscy i inni tu obecni Xiążęta, za zbliżeniem się ku pysznym zastępom tego woyska, byli przyięci okrzykami, *Ura!* — Trzey Monarchowie Sprzymierzeni i Panuiący Xiąże Niderlandów, byli tego dnia na obiedzie u Króla w Pałacu Tuilleryskim. — Po południu o godzinie 4tey część Infanteryi Rossyyskiey opuściła miasto, i twierdzą, iż ku końcowi tygodnia wszystkie woyska Sprzymierzone z tey Stolicy wyciągnąć maią.

Panuiący Xiąże Brunświcki, i Xiąże *Anhalt-Bernburg* przybyli do *Paryża*. — Po między obecnemi tu Cudzoziemcami, mówią, że się znayduie od 10ciu do 12tu tysięcy Anglików.

Twierdzą tu powszechnie, że odiazd Nayiaśnieyszego Cesarza ALEXANDRA i N. Króla Pruskiego z *Paryża* do Anglii przeznaczony iest na dzień 4ty Czerwca n. s. (*z Gaz. Berlin.*)

Niemcy

Od Niższey Elby 4go Czerwca n. s. W Danii związek z Norwegią pod karą śmierci iest zakazany. — Xiąże Następca tronu Szwedzkiego przybył do *Schönen*. — Dla ubogich w *Hamburgu* nietylko zbieraią się kollekty, ale nawet miasto przeznaczyło na ich korzyść puł procentu od wszystkich sprzedanych towarów. — Dnia 2go Czerwca Jenerał *Bennigsen* oglądał warownie twierdzy *Harburga*. Stoiące w bliskości statki działowe Angielskie oddały mu honory wystrzałami Artyllery.

z Kraiów Badenskich 24go Maja. Cała linia wzdłuż *Renu* po iedney i drugiey stronie osadzona będzie

woyskami Sprzymierzonymi, i nie wiadomo iak długo trwać ma ich pobyt. W samém Xięstwie Badenskiém znayduwać się maią cztery główne Austryackie Kwatery. Wielka Rossyyska główna Kwatera, maiąca przy sobie 2,400 Officerów, ma przybydź do *Karlsruhe*.

Woysko Hannowerskie w czasie pokoiu ma wynosić 55,000 ludzi.

Znalezione zapasy w Moguncyi wszelkiego rodzaiu są oszacowane 20 milionow złotych Rynskich. Przyszła załoga tey twierdzy składać się ma z siedmiu bataliionow Pruskich.

Na dzień 28. 29ty i 3oty Maja zapowiedziany był w *Manheymie* przechod 40,000 ludzi i 19,000 koni powracaiącego woyska Rossyyskiego. (*z G. Berl. i Rys.*)

PRUSSY

z Berlina dnia 9. *Czerwca a. s.* Przybyły tu pozawczoray Major i Fligiel Adiutant J. K. Mosci Hr. *Stolberg-Wernigerode*, przywiózł traktat pokoiu między N. Królem Jmścią, i Jego Sprzymierzeńcami z iedney, a N. Królem Francyi i Nawarry dnia 3o Maja n. s. zawarty, a d. 31go, t. m ratyfikowany. — Traktat ten w podobney zupełnie osnowie między innemi Mocarstwami, a Francyą iest sporządzony. — Jeden dodatkowy Artykuł między Prusami i Francyą tegoż dnia podpisany i ratyfikowany został. — Tak więc Wysocy Monarchowie Sprzymierzeni, ich wierne ludy, i waleczne woyska widzą osiągniony cel swoich szlachetnych usiłowań. — (Traktat ten, iak go podaią Gazety Berlińskie, iest w następney osnowie:)

Traktat pokoiu i przyiazni między N. Królem Pruskim i Jego Sprzymierzeńcami z iedney, a N. Królem Francyi i Nawarry z drugiey strony.

W Imie Nayswiętszey i Nierozdzielney Tróycy.

N. Król Pruski i Jego Sprzymierzeńcy, z iedney strony, a N. Król Francyi i Nawarry z drugiey, powodowani równą chęcią położenia końca długim zaburzeniom Europy i uciskom ludów, przez pokoy gruntowny zasadzony na sprawiedliwém rozdzieleniu sił pomiędzy Mocarstwa, i niosący w swoich warunkach rękoymią swey trwałości; a N. Król Pruski i Jego Sprzymierzeńcy nie chcąc więcey wymagać od Francyi, teraz, kiedy oddaiąc się pod Rząd Oycowski swoich Królow, daie Europie zakład bespieczeństwa i stałości, tych warunkow, przy iakich z żalem, za iey ostatniego Rządu, obstawać musiały, Ciż rzeczeni Monarchowie mianowali do rozważenia, umówienia i podpisania traktatu pokoiu i przyiazni swoich Pełnomocnikow: to iest, N. Król Pruski P. Karola Augusta Barona de *Hardenberg*, swoiego Kanclerza stanu, Kawalera W. Orderu Orła Czarnego &c. &c. i P. Karola Wilhelma Barona de *Humboldt*, swoiego Ministra Stanu, Szambellana, Kawalera W. Orderu Orła Czerwonego &c. &c. A zaś N. Król Francyi i Nawarry, Pana Karola Maurycego *Talleyrand-Perigord*, Xięcia Benewentu, Kawalera Wielkiego Orła Legii honorowey, &c. &c. swoiego Ministra i Sekretarza Stanu do spraw zewnętrznych, którzy po wymienieniu swoich pełnomocnictw, znalazłszy ie w dobrym i należytym kształcie, umówili się o następne artykuły.

Art. I. Od tey pory będzie na wieczność pokoy i przyiazń między N. Królem Pruskim i Jego Sprzymierzeńcami z iedney, a N. Królem Francyi i Nawarry z drugiey strony, ich Dziedzicami, następcami, kraiami i poddanymi. — Wysokie umawiaiące się Strony przyłożą starania, aby nie tylko między nimi, ale nawet, ile to od nich zależeć będzie, między innemi Kraiami Europy, panowała dobra harmonia i zgodność tak potrzebna do ich szczęścia.

Art. II. Królestwo Francuskie zachowuie całość swoich granic, tak, iak te exystowały w Epoce 1go Stycznia 1792. Otrzyma nadto powiększenie swego territorium zawarte w linii demarkacyiney następnym artykułem zakreślonéy.

Art. III. Od strony Belgium, Niemiec, i Włoch, dawna granica iaka była 1go Stycznia 1792 zwrócona będzie, poczynaiąc od morza północnego między Dunkierką i Neuportem, aż do morza srzódziemnego, między Cagnes i Nice, z następnemi sprostowaniami.

1) W Departamencie Jemmapes, okręgi Dour, Merbes-le-Chateau, Beaumont i Chimay pozostaną Francyi; skoro linia demarkacyina dotknie okręgu *Dour*, póydzie pomiędzy tym okręgiem i okręgami Boussu i Paturage, równie iak daley między okręgiem Merbes-le-Chateau i okręgami Binch i Thuin.

2) W Departamencie Sambry i Mozy, okręgi Walcourt, Florennes, Beauraine, i Gedinne pozostaną Francyi; demarkacya póydzie linią, która dzieli okręgi wspomnione od Departamentu Jemmapes, i od reszty Depart. Sambry i Mozy.

3) W Departamencie Mozelli nowa demarkacya tam, gdzie się od dawney oddala, póydzie linią maiącą się pociągnąć od Perle do Fremesdorf, i linią dzielącą okrąg Tholey od reszty Depart. Mozelli.

4) W Departamencie Sarry, okręgi Saarbruck i Arneval, równie iak część okręgu Lebach, położona na południu linii ciągnioney wzdłuż granic wsi Herchenbach, Ueberhofen, Hilsbach i Hall, (zostawiaiąc te mieysca za granicą Francuską,) aż do mieysca gdzie blisko Querselle, (które należy do Francyi,) linia dzieląca okręgi Arneval i Ottveiler dotyka linii dzielącey Arneval od Lebach zostaną przy Francyi: granice z tey strony formować będzie linia oznaczona, a daley ta, która dzieli Arneval od Bies-castel.

5.) Twierdza Landau, stanowiąc przed rokiem 1792 punkt odosobniony w Niemczech, Francya zatrzymuie za swoiemi granicami część Depart. Mont-Tonnére, i Niższego Renu, dla złączenia twierdzy Landau i iey promienia do reszty Królestwa. Nowa demarkacya zaczynaiąc się od punktu, gdzie blisko Obersteinback, (będącym za granicą Francyi,) granica Depart. Mozelli i Mont-Tonnere dotyka Departamentu Niższego Renu, póydzie linią która dzieli Weissemburg i Bergzabern ze strony Francuskiey, od okręgów Pirmasens, Dann, i Anweiler od strony Niemieckiey, aż do punktu gdzie te granice blisko wsi Wolmenheim dotykaią dawnego promienia twierdzy Landau. Od tego promienia, (który zostaie iak był 1792,) nową granica póydzie odnogą rzeki Queich, która rzucaiąc ten promień blisko Queich-heim, (pozostałego przy Francyi) przechodzi blisko wsi Merlenheim, Quittelsheim, i Belheim, aż do Renu, stanowiącego daley granicę Francyi od Niemiec. — Co się tycze Renu, wielkie koryto tey rzeki, zwane Thalweg, stanowić będzie granicę, tak iednak, aby odmiany, które w swoim biegu ta rzeka ponieść może, nie miały żadnego skutku co do własności wysp, których posiadanie przywrócone będzie do tego stanu, w iakim było w Epoce traktatu Lunewilskiego.

6) W Depart. Doubs, granica tak będzie sprostowana, aby się zaczynała wyżey Ranconniere blisko Locle, i szła grzbietem góry Jura, między Pequignot i Fontenelles, aż do wierzchołku góry Jura, znayduiącego się o 7m lub 8,000 stop między pułnoc i zachod wsi Brevine, skąd znowu wpadnie w dawną granicę Francuską.

7) W Departamencie Leman, granice między Kraiem Francuskim, a Kraiem *Vaud*, i innemi częściami territoryum Rzeczypospolitey Genewskiey, (która będzie częścią Szwaycaryi,) zostaią te same, iakie były przed wcieleniem Genewy do Francyi. Lecz okrąg Frangy, okrąg St. Julien, wyiąwszy część leżącą na Północ linii prowadzonéy od punktu gdzie rzeka Laire wpada blisko Chancy na ziemię Genewską, wzdłuż granic Sesegnin, Laconex i Seseneuve, (które zostaią za granicami Francyi,) okrąg Reignier, wyiowszy część znayduiącą się na wschod linii, która idzie granicami Muraz, Bussy, Pers, Cornier, (maiącemi bydź za granicą Francuską,) i okrąg de la Roche, wyiąwszy mieysce zwane la Roche i Armannoy, pozostaną Francyi. Granice iść będą granicami tych okręgów i liniami oddzielaiącemi części pozostałe dla Francyi, od tych, których nie zatrzymuie.

8) W Departamencie Mont-Blanc, Francya nabywa Podprefekturę Chambery, wyiąwszy okręgi de l' Hopital, de St. Pierre-d' Albigny, Rocette, i Montmeillant, tudzież Podprefekturę Annecy, wyiąwszy część okręgu Faerges położona na wschód linii łączącey Ourchaise i Martens, z Marthode i Ugine, co prawie idzie grzbietem gór aż do granicy okręgu Thones: ta linia z linią wspomnionych okręgow stanowić będzie nową granicę.

Od strony gór Pireneyskich, granice zostaią takie, iakie były między dwóma Królestwami Francyi i Hiszpanii, w Epoce 1go Stycznia 1792, i na ten koniec będzie mianowana Kommissya zobopólna od obu Koron dla położenia ostateczney demarkacyi.

Francya zrzeka się wszystkich praw Naywyższey Władzy, Zwierzchnictwa i possesyi, względem wszystkich Kraiow, powiatow, miast i iakichkolwiek mieysc za wyżey wspomnioną granicą położonych; iednakże, Xięstwo Monaco, powraca znowu do stosunkow, w iakich się znaydowało przed 1szym Stycznia 1792.

Dwory Sprzymierzone zaręczaią Francyi posiadanie Xięstwa Avignonu, Hrabstwa Wenessyńskiego, Hrabstwa Montbeliardu i wszystkich kraiow zamkniętych w ziemię Francuską, które należały niegdyś do Niemiec, ogarnionych dziś granicą wyżey wspomnioną, czy to one były wcielone do Francyi przed, albo po dniu 1szym Stycznia 1792. Mocarstwa zostawiaią sobie wolność zupełną obwarowania takiego punktu swoich kraiow, jaki znaydą potrzebnym do ich bespieczeństwa.

Dla uniknienia wszelkiego naruszenia własności prywatnych i ubespieczenia zupełnego dóbr tym osobom, które na granicach mieszkaią, przez każde z Państw graniczących z Francyą mianowani będą Kommissarze, i ci wraz z Kommissarzami Francuskiemi zatrudnią się rozgraniczeniem wzaiemném kraiow. — Jak tylko praca Kommissarzow skończoną będzie, zrobione będą karty typograficzne podpisane przez Kommissarzy, i postawione będą słupy zaświadczaiące wzaiemne granice.

Art. IV. Dla zapewnienia związku miasta genewy z innemi częściami Szwaycaryi, położonemi nad Jeziorem, Francya zezwala, aby użycie drogi przez Versoy było wspólné obudwu kraiom. Rządy wzaiemne ułożą się po przyiacielsku względem sposobów zapobieżenia kontrabandzie, urządzenia biegu poczt, i utrzymania drogi.

Art. V. Zegluga na Renie, od tego mieysca, gdzie spławnym bydź zaczyna, aż do morza nawzaiem będzie wolna, tak że nie może bydź zabroniona nikomu; na przyszłym zaś Kongressie ułożą się zasady, według których kraie nadbrzeżne rzek mogłyby pobierać opłaty przechodu sposobem naysprawiedliwszym i naybardziey sprzyiaiącym handlowi wszystkich narodow. — Będzie rozważonem i rozstrzygnioném na przyszłym Kongressie, jakim sposobem dla ułatwienia kommunikacyi między narodami i czynienia ich przez to coraz mniey obcemi między sobą, to powyższe urządzenie rozciągnięte bydź może do wszystkich innych rzek, które, spławne w swoim biegu, dzielą albo przechodzą różne narody.

Art. VI. Hollandya pod panowaniem Domu Oranii, otrzyma pomnożenie swoiego territorium. Tytuł i sprawowanie Naywyższey Władzy nie będą mogły, w żadnym przypadku, bydź udziałem Xiążęcia, noszącego albo wezwanego do noszenia obcey korony.

Kraie Niemieckie maią bydź niepodległe, i zjednoczone przez związek Federacyiny.

Szwaycarya niepodległa będzie się sama przez siebie rządziła.

Włochy, za granicami kraiow, które powrócą do Austryi, złożone będą z Państw udzielnych.

Art. VII. Wyspa Malta, i jey przynależności, należyć będą z zupełną własnością i naywyższą władzą do Króla W. Brytanii.

Art. VIII. N. Król Jmć W. Brytanii traktuiąc za siebie i swoich Sprzymierzeńcow, obowiązuie się oddadź N. Królowi Fracuskiemu w przeciągach czasu niżey wyrażonych, osady, rybołówstwa, kantory i zakłady wszelkiego rodzaiu, które Francya posiadała 1go Stycznia 1792 na morzach i ladach Ameryki, Afryki i Azyi, z wyiątkiem jednakże wysp Tabago i S. Lucyi, tudzież wyspy Francuskiey i jey podległości, mianowicie Rodrigue i Sechelles, które N. Król Jmć Francuski ustępuie z całą własnoscią i naywyższą władzą N. Królowi W. Brytanii; jakoteż część St. Domingo ustapiona Francyi przez Traktat Bazyleyski, i którą N. Król Francuski na powrót ustępuie N. Królowi Hiszpańskiemu z całą własnoscią i naywyższą władzą.

Art. IX. N. Król Szwecyi i Norwegii, w skutek układow ze swoiemi Sprzymierzeńcami i dla wykonania poprzedniczego artykułu, zezwala na to, aby wyspa Gwadelupa oddana była N. Królowi Francuskiemu, i ustępuie wszystkich praw, jakie mieć może do tey wyspy.

Art. X. N. Król Hiszpański, w skutek układow ze swoiemi Sprzymierzeńcami, i dla wypełnienia artykułu 8go obowiązuie się powrócić N. Krolowi Francuskiemu, w przeciągu czasu niżey wyrażonym, Guyanę Francuską, taką, jaka exystowała 1go Stycznia 1792. — Gdy w skutek powyższego umówienia się mogą odżyć spory trwaiące w tamtey Epoce względem granic, postanawia się, iż te spory zakończone będą przez układ przyiacielski między dwóma Dworami pod pośrednictem N. Króla W. Brytanii.

Art. XI. Twierdze i zamki znayduiące się w osadach maiących bydź zwróconemi N. Królowi Francuskiemu z mocy artykułow 8go, 9go i 10go będą oddane w tym stanie, w jakim się znayduią w momencie podpisania nineyszego traktatu.

Art. XII. N. Król W. Brytani obowiązuie się dadź używać poddanym N. Króla Francuskiego, co się tycze handlu, bezpieczeństwa osób i własności, w granicach Państw W. Brytanii na stałym lądzie obu Indyi, tych samych łatwości przywileiow i opieki, jakie są teraz, albo będą w przyszłości użyczone narodom naybardziey faworyzowanym. Ze swoiey strony N. Król Francuski, niczego sobie bardziey nie życząc, jak trwałości pokoiu pomiędzy dwóma koronami Francyi i Anglii, i chcąc przyłożyć się, ile to od niego zależy, do oddalenia zaraz, ze stosunkow obu narodow, tego wszystkiego, coby mogło kiedyś zmieszać dobre wzaiemne porozumienie, obowiązuie się nie wznosić żadney warowni w zakładach, które są mu powrócone, i które leżą w granicach Państw W. Brytanii na stałym lądzie Indyi, tudzież nie posyłać do tych zakładow większey liczby woysk, nad potrzebną do utrzymania Policyi.

Art. XIII. Co się tycze prawa łowienia ryb przez Francuzow na wielkim wysypie ziemi-nowey (*grand banc de terre-neuve*) na brzegach wyspy tegoż imienia, i wysp przyległych w zatoce S. Wawrzyńca, wszystko będzie przywrócone do tego stanu, w jakim było 1792.

Art. XIV. Osady, Kantory i Zakłady, które N. Królowi Francuskiemu maią bydź powrócone przez N. Króla W. Brytanii i Iego Sprzymierzeńcow, oddane będą, to jest: te, które są na morzach północnych, albo na morzach i na lądach Ameryki i Afryki, w trzech miesiącach, te zaś, które są za przylądkiem *dobrey nadziei*, w 6ciu, po ratyfikacyi ninieyszego traktatu.

Art. XV. Wysokie Umawiaiące się Strony zostawiwszy sobie artykułem 4tym Konwencyi dnia 23 przeszłego Kwietnia zawartey, postanowienia w teraznieyszym traktacie ostatecznym pokoiu, względem losu arsenałow i okrętow woiennych tak uzbroionych jako i nieuzbroionych, ktore się znayduią w miastach nadmorskich zwróconych przez Francyą w skutek artykułu 2go teyże Konwencyi, nastąpiła teraz zgoda, że te okręty i statki woienne uzbroione i nieuzbroione, jakoteż artyllerya i ammunicya morska, i wszystkie materyały do budowy i uzbroienia służące, podzielone będą między Francyą i te narody, gdzie takie mieysca leżą, w proporcyi dwóch trzeciey części dla Francyi, a jedney trzeciey dla Mocarstw, do których wspomnione porty należeć będą. Uważane bydź powinny jako materyały, i jak takież podzielone, w proporcyi wyżey pomienioney, po ich poprzedniczem rozebraniu, okręty i statki na warsztatach, które nie będą mogły póyjdź na morze w sześć tygodni po podpisaniu niniejszego traktatu. — Będą mianowani Kommissarze z jedney i z drugiey strony dla ułożenia i sporządzenia Inwentarzow; i wydane będą pasporta i listy wolnego przeyścia przez Mocarstwa Sprzymierzone, robotnikom, maytkom i officyalistom Francuskim, dla powrótu do Francyi.

Nie są zawarte w układzie powyższym okręty i arsenały znayduiące się w tych miastach nadmorskich, które się dostały w moc Sprzymierzonych przed 23 ostatniego Kwietnia; ani też okręty i arsenały, które należały do Hollandyi, a mianowicie flota w Texel.

Rząd Francuski obowiązuie się wyprowadzić albo też przedać, co na jego podział przez niniejszy układ przypadnie, w przeciągu trzech miesięcy po uskutecznionym podziale.

Odtąd Port Antwerpii będzie jedynie portem handlowym.

Art. XVI. Wysokie umawiaiące się strony, chcąc pogrążyć w zupełnem zapomnieniu, niezgody, które burzyły Europę, oświadczaią i przyrzekaią, że w Kraiach ustąpionych i powróconych teraznieyszym

traktatem, nikt nie będzie prześladowany, ani ścigany w swoiey osobie lub własności, z powodu swoiego postępowania lub opinii politycżney, lub przywiązania do którey ze stron umawiaiących się, bądź to do Rządów, które przestały exystować, bądź z iakieykolwiek inney przyczyny, wyiąwszy tylko długi zaciągnione u osób szczególnych, albo uczynki późnieysze od tego traktatu.

Art. XVII. We wszystkich kraiach, które muszą albo będą musiały odmienić władców, tak na mocy teraznieyszego traktatu, iako też przez układy, które w skutku tegoż nastąpić maią, pozwolony będzie mieszkańcom naturalnym i obcym, iakiegokolwiek byliby narodu i stanu, czas 6cio-letni, licząc od wymiany ratyfikacyi, do rozrządzenia, jeśli im się zdawać będzie, ich własnościami nabytemi, bądź to przed, bądź po teraznieyszey woynie; i przeniesienia się do takiego kraiu, iaki się im wybrać podoba.

Art. XVIII. Mocarstwa Sprzymierzone chcąc dadź N. Królowi Francuskiemu nowy dowod ich chęci zatarcia śladów, ile to od nich zależy, wszelkich skutków owey epoki nieszczęść, tak szczęśliwie zakończoney ninieyszym traktatem, zrzekaią się całego ogułu summ, o które Rządy miałyby do upomnienia się u Francyi, z powodu kontraktów, dostarczeń i wszelkich opłat czynionych Rządowi Francuskiemu, w rozmaitych woynach, któie od roku 1792 mieysce miały. — Ze swoiey strony N. Król Francuski zrzeka się wszelkich pretensyi, iakieby mógł uformować, pod tymże względem, przeciwko Mocarstwom Sprzymierzonym. — W uskutecznienie tego artykułu Wysokie Umawiaiące się Strony obowiązuią się sobie wzaiemnie oddadź wszystkie tytuły, obligacye i dokumenta, maiące związek z summami, od których wzaiemnie odstępuią.

Art. XIX. Rząd Francuski obowiązuie się obliczyć i wypłacić summy, które mógłby bydź winnym, z innych względów, w Krajach za granicami Jego territorium będących, na mocy kontraktów i innych obowiązków formalnych, zawartych pomiędzy osobami szczególnemi i zakładami prywatnemi z iedney, a władzami Francuskiemi z drugiey strony, tak za dostarczenia, iako też za obligacye prawne.

Art. XX. Wysokie umawiaiące się Strony, zaraz po wymianie ratyfikacyi ninieyszego traktatu, mianować będą Kommisarzów do ułożenia i dozoru exekucyi całego ogółu rozrządzeń w artykułach 18tym i 19tym zawartych. Ci Kommissarze zatrudnią się roztrząśnieniem reklamacyi, o których się mówiło w artykule poprzedzaiącym, obliczeniem summ reklamowanych, i sposobu iaki Rząd Francuski do ich wypłacenia poda. Tychże Kommissarzów będzie obowiązkiem oddanie wzaiemne tytułów, obligacyi i dokumentów ściągaiących się do summ wierzonych, od których Wysokie umawiaiące się Strony na wzaiem odstępuią, tak, że ratyfikacya skutku ich pracy dopełni tego wzaiemnego zrzeczenia się.

Art. XXI. Długi oparte szczególnie w swoim początku na Kraiach przestaiących należeć do Francyi, albo zaciągnione na ich wewnętrzną Administracyą pozostaną ciężarem tychże Kraiów. Policzone zatym będą i przyięte Rządowi Francuskiemu, od daty 22go Grudnia 1813, takie wszystkie długi, które zostały zapisane w wielką Xięgę Francuskiego długu publicznego. Tytuły tych wszystkich, które iuż były przygotowane do zapisania, ale ieszcze zapisane nie zostały, zwrócone zostaną Rządom Kraiów *respective*. Stan tych wszystkich długów będzie ułożony i sporządzony przez Kommissyą zmieszaną (*Mixte*).

Art. XXII. Rząd Francuski obowiązuie się ze swoiey strony, wypłacić summy przez poddanych Kraiów wyżey wzmiankowanych wlane do kass Francuskich, bądź to pod tytułem kaucyi, bądź składów i konsygnacyi. Równ eż poddani Francuscy w służbie rzeczonych Kraiów, którzy oddali summy pod tytułem kaucyi, składów albo konsygnacyi do kass tychże Kraiów *respective*, wiernie opłaceni będą.

Art. XXIII. Tytułownicy mieysc podległych Kaucyi, którzy nie mieli manipulacyi pieniężney, opłaceni będą z procentem, aż do zupełney wypłaty w *Paryżu*, w piątey części, i rocznie, zaczynaiąc od daty ninieyszego traktatu. — Dla tych zaś, którzy do zdania rachunków są obowiązani, ta opłata zacznie się sześcią miesiącami późniey, po przedstawieniu rachunków, wyiąwszy tylko przypadek złego zawiadywania (*Malversation*). Kopia ostatniego rachunku będzie oddana Rządowi ich Kraiów, aby mu służyła, za wiadomość, i punkt od którego zaczynać powinien.

Art. XXIV. Składy Sądowe i konsygnacye wlane do kassy umarzaiącey, w skutek prawa 28go *Nivose* roku 1813 (18go Stycznia 1805) należące do mieszkańców kraiów odpadaiących od Francyi, oddane będą w przeciągu iednego roku, licząc od daty ratyfikacyi ninieyszego traktatu, w ręce Władz rzeczonych Kraiów, wyiąwszy te składy i Konsygnacye, które interessuią poddanych Francuskich; w tym zaś przypadku zostaną one w kassie umarzaiącey, i nie będą oddane tylko po usprawiedliwieniu pretensyi za wyrokiem władz przyzwoitych.

Art. XXV. Fundusze złożone przez Gminy i Ustanowienia publiczne, w kassie służby (*caisse de service*) albo w kassie umarzaiącey, lub w każdey inney kassie Rządowey, wypłacone im będą w piątych częściach corocznie, licząc od daty ninieyszego traktatu, i odtrącaiąc to, co się im z góry opłacić mogło, tudzież zachowuiąc zaprzeczenia, prawnie czynione, względem tych funduszow przez wierzycieli tychże gmin albo ustanowień publicznych.

Art. XXVI. Zaczynaiąc od 1go Stycznia 1814 Rząd Francuski przestaie bydź obowiązanym do opłaty wszelkiey pensyi Cywilney, Woienney albo Duchowney, wszelkiego żołdu zasłużonego etc. każdey osobie szczególney, która nie jest odtąd poddanym Francuskim.

Art. XXVII. Dobra narodowe, nabyte pod tytułem obciążaiącym, (*à titre onereux*) przez poddanych Francuskich w dawnieyszych Departamentach Belgickich, na lewym brzegu Renu i Alp, za dawnemi granicami Francyi, są i zostaną zabespieczone nabywcom.

Art. XXVIII. Uchylenie prawa dziedziczenia po cudzoziemcach (*droit d' aubaine*) i innych teyże natury w kraiach, które się o to wzaiemnie z Francyą ułożyły, i które z nią pierwey były ziednoczone, jest wyraznie utrzymane.

Art. XXIX Rząd Francuski obowiązuie się oddać obligacye i inne tytuły, które były zabrane w prowincyach zaiętych przez woyska i Administracye Francuskie: w przypadku zas gdyby to oddanie nie mogło bydź uskutecznione, te obligacye i tytuły za nieważne i żadne uważać się maią.

Art. XXX. Summy, które się należyć okażą za wszystkie prace do użytku publicznego, jeszcze niedokończone albo dokończone dopiero po dniu 31szym Grudnia 1812 na Renie i w Departamentach odpadłych od Francyi, mocą ninieyszego traktatu, staną się ciężarem przyszłych posiadaczow territorium, i będą obliczone przez Kommissyą obowiązaną do likwidacyi długow kraiowych.

Art. XXXI. Archiwa, karty, plany i Dokumenta iakiekolwiek, należące do kraiów ustąpionych, albo ściągaiące się do ich Administracyi, będą wiernie w tymże czasie co i kraie oddane, lub gdyby to bydź nie mogło, nie późniey jak w 6ść miesięcy po oddaniu tychże kraiow. — Ten warunek stosuie się do archiwow, kart i planow, które mogły bydź wzięte w kraiach, na czas nieiaki przez różne woyska zaymowanych.

Art. XXXII. W przeciągu dwóch miesięcy wszystkie Mocarstwa, które z jedney albo z drugiey strony wchodziły do teraznieyszey woyny, poszlą swoich Pełnomocnikow do *Wiednia*, dla zregulowania w kongressie Jeneralnym układow, które maią dopełnić rozrządzenia ninieyszego traktatu.

Art. XXXIII. Ninieyszy traktat będzie ratyfikowany, i ratyfikacye wymienione w przeciągu dni 15tu, albo prędzey, jeżeli bydź może. — Dla wiary czego, Pełnomocnicy wzaiemni ten traktat podpisali i przyłożyli pieczęci swoich herbow. — Działo się w Paryżu, dnia 30 Maja, roku łaski tysiąc ośmset czternastego.

(*podpisy*) Karol August Baron de Hardenberg. (L.S.) Xiąże Benewentu. (L.S.)
Karol Wilhelm Baron de Humboldt (L.S.)

Warunek dodatkowy, samych Prus tyczący, zawiera, że wszystkie, po Bazyleyskim traktacie, między Prusami i Francyą zawarte Traktaty, Konwencye i umowy jakiegokolwiek rodzaiu, przestaią odtąd bydź obowiązującemi.

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzów.

Kommissya

2 Kommissya dla przedaży dóbr Koronnych w Gubernii Wileńskiey ustanowiona, podaie do powszechney wiadomości, że ponieważ wszystkie maiątki, dotąd skutkiem poprzedniczych urządzeń konfiskacie ulegaiące, Ukazem Rządzącego Senatu pod dniem 25 ominionego miesiąca Maia, na mocy Imiennego Naywyższego rozkazu nastałym, są wyięte z pod konfiskaty; przeto wszyscy którzy w pretensyach do właścicieli ulegaiących konfiskacie maiątków złożyli iakiekolwiek papiery i dokumenta w dowodzie swey należności, raczą dla odebrania takowych, iawić się do Kancellaryi tey Kommissyi sami osobiście, lub przez prawnie umocowanych do tego plenipotentów.

Sekretarz Antoni Wiskowski.

PODRAD

3 Kommissya Wileńskiego Prowiantskiego Depo, wzywa żądaiących podiąć się dostarczenia do różnych magazynów Wileńskiey Gubernii, Mąki, Krup i Owsa, na termina, następuiącego miesiąca Czerwca, 1szy 8go, 2gi 12go, o ostatni 16go dnia — na które termina życzący sobie, stawić się zechcą z prawnemi kaucyami do Wileńskiéy Izby Skarbowéy, gdzie im ilość potrzebowana i kondycye obiawione będą. Dnia 29go Maja 1814.

Siódmey klassy Bestiużew Rumin.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1 Sąd Podkomorsko-Exdywizorski, Dekretem Remmissyinym Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu, w roku teraznieyszym 1814 miesiąca Februaryi 27 dnia zapadłym wyznaczony, tak na podział maiątkow Bortkiszek w Powiecie Wiłkomierskim i Orliszek w Wileńskim leżących, między dwóch braci rodzonych Justyna i Józefa Sawrymowiczow Czesznikowiczow Mścisławskich; iako też na rozdzielenie przez taxę i Exdywizyą, iedney z tych połowy Justyna Sawrymowicza między Kredytorów Jego, na d. 29 Maja Ru idącego przybywszy: Juryzdykę w zwykłym zafundował porządku — Aktoraty połączył — Maiątki zwyż rzeczone zinwentowawszy w Administracyą oddał — Kommornikow wyznaczył, — Komportacyą papierów i maiątku ruchomego zadeterminował, — Zgoła wszystkie wniesione na tym pierwszym terminie między Stronami kwestye, według przepisow Dekretu Remmissyinego zrezelwowawszy — Czas do powtórnego ziazdu, a zatem do ukończenia zaczętego dzieła dzień 28go Augusta naznaczył — W którym terminie maiąc ostatecznie rozsądzić, i oprócz tego wedle przepisanych reguł w Remmissie przeciw nie stawaiącym Kredytorom, Pretensorom i Debitorom amissyą w swych wyrokach zapisać; o tém przez trzykrotną awizacyą w Gazetach, zawiadamia Publiczność wzywaiąc, aby każdy maiący pretensyą do tych maiątków i ten ktoby się liczył w rzędzie Debitorów, wszyscy na czas oznaczony (strzegąc się upadku w swych własnościach) iawili się z dowodami — Działo się w Bortkiszkach roku 1814 miesiąca Maia 31 dnia.

Adam Kniaz Zagiel Podkomorzy Pttu Wiłkomierskiego Sądów Exdywizorskich Prezyduiący.
Jerzy Francuzewicz Z W Sędzia Exdywizor.
Justyn Mikulicz Sędzia G. P Wiłkom Exdywizor.
Felix Pawłowicz Komornik Pttu Wiłkom. Sądów Podkomorsko Exdywizor Regent.

---

1. Sąd Graniczny Taxatorsko Exdywizorski na domiar satysfakcyi Wierzycieli JW. Stanisława Grafa Judyckiego wyznaczony wedle uprzedniego w dniu trzecim Marca roku teraznieyszego uczynionego postanowienia, w Gazecie Kuryera Litewskiego ogłoszonego, do miasta Hłuska w Powiecie Bobruyskim położonego: w dniu 15 Aprila zjechawszy, po ułatwieniu wszystkich z Possesorami Aktow, oraz wszelkich w tym mieyscu właściwych czynności, na żądanie zastawnych Possesorow odbycia produktowych swych głosow w Dobrach Kamieniu pretenduiących, Juryzdykcyą swą do rzeczonych Dóbr Kamienia w Minskiey i Litewsko-Wileńskiey Gubernii poło onych przenosząc, zebranie się Kompletu na dzień 25 Junii roku bieżącego przeznaczył, w którym terminie, ażeby wszyscy possessyonalni i ręczni Wierzyciele sami przez się, lub Plenipotentow prawnie umocowanych z dowodami pretensye do JW. Stanisława Graffa Judyckiego stosownie zjaśniaiącemi, oraz ze wszelką gotowoscią stawali, pod upadkiem rzeczy ostrzega.

Rafałł Gordziałkowski Sędzia b. Ziem: Ihumeń: Prezyd: Exdywizor.
Józef Rudnicki Podsędek Ziem: Bobruyski Exdywizor.
Jerzy Soroka Sędzia Ziem: Oszmian: Exdywizor.
Samuel Kostrowicki Pisarz b. Ziem: Min: Exdywizor.
Józef Strupinski Sędzia Grodz: Oszmiań: Exdywizor.
Mateusz Bogucki Sądu Exdywizor: Regent.

N. 9. 1814 Iunii dnia 4 Hłusk.

POZEW EDYKTALNY

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą &c. &c. &c.

Roku 1814 miesiąca Junii 10 dnia. Na skutek Rezolucyi Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego pod dniem 29tym Aprila roku bieżącego zaszłey, przez Gazetę Kuryera Lit: pod Numerami 35, 37 i 38 trzykrotnie ogłoszoney, Urodz. X. Taulery Wołczacki Kanonik Infl: brat rodzony i Sukcessor zeszłego JW. JX. Walentego Wołczackiego Biskupa Tomaseńskiego, Kawalera orderu S. Stanisława, przez ninieyszy *Edyktalny Pozew*, wzywa przed Sąd Ziemski Powiatu Wileńskiego dla rozpatrzenia z Regestru Taktowego, dzieła fakcyi, oraz rozmyślnie i niesłychanie dopełnioney fabrykacyi Tranzaktu, tytuł Testamentu zeszłego Biskupa Wołczackiego, noszącego, tych wszystkich, którzy w tymże sfabrykowanym titulo Testamencie są pomieszczeni; jako to: Urodzonego Michała Wołczackiego Sędz: Granicz: Oszmiań: i jego dzieci, Jakuba i samą Hofmanow, Andrzeia Łukaszewicza lub jego Sukcessorow, Adama Sołtana Marszałkowicza Lit: Hipolita i Wiktoryą Wołkow Sędziow Graniczn: Nowogródzkich, Antoniego Popławskiego, Symplicyana Popławskiego Prezydenta Ziem: Lidz: Potomstwo Antoniego Wołczackiego, Walentego i Karola Moniuszkow, Bogumiłę Moniuszkównę, ad præsens Trzemeskę, Maryannę Moniuszkowę, Jana, Wincentego i Michała Wołczackich, Cypryana Wołczackiego, Tadeusza i Michała Popławskich, Jana i Petronellę z Wołczackich Karpowiczow, Fabiana i Rozalią z Wołczackich Szukiewiczowi, Zienkowiczow z Wołczackiey rodzących się, Cypryana Wołka z Wołczackiey rodzącego się, i siostry onego, XX. Dominikanow Wileńskich S. Ducha, XX. Bernardynow Wileń: XX. Karmelitow Ostrobramskich, XX. Karmelitow przy Kościele Wszystkich Swiętych mieszkaiących, XX. Franciszkanow Wileń: JX. Koniuszewskiego, oraz sług JP. Zuka byłego Ekonoma, i JP. Ostrowskiego, tudzież Krzysztofa Szweda, Stanisława Kuchmistrza, Kazimierza Jurewicza lokaia, Kuczera Stanisława, furmana Barana — „ Przy takowém wezwaniu do nayrychleyszego stawania przed Sądem Ziemskim Wileńskim, Osob powyżey wyrażonych, Urodz: X. Kanonik Wołczacki Brat Rodzony i Jedyny Sukcessor zeszłego s. p. Biskupa Tomaseńskiego, Sądzi się być obowiązanym stosownie do Rezolucyi Sądu Ziem: Wileń: objaśnić pokrótce wszystkich przez ten Edyktalny Pozew przyzywaiących się, że zaraz po śmierci JW. JX. Biskupa Wołczackiego, w Dobrach jego Suderwie w roku 1810 dnia 4go miesiąca Decembra zdarzoney, przed przybyciem jeszcze Załłgo X. Kanonika do tych Dóbr czyniona była urzędowa inwentacya wszystkich po zeszłym Biskupie pozostałych papierow, i takowa Inwentacya żadney zeszłego Biskupa Testamentowey dyspozycyi nie znalazła. — Po niejakim czasie JPP. Moniuszkowie i Trzemescy, Sukcessorowie zeszłego Adama Moniuszki, na usługach Biskupa zostaiącego, założywszy sobie coś pozyskać z zakłócenia spokojności Załłgo X. Kanonika, pozwali go do Ziemstwa Wileńskiego, żądaiąc komportacyi Testamentu zeszłego Biskupa i dowodząc supposita i przywidzenia, że zeszły Biskup nie mógł o nich jako o Sukcessorach sługi swego zapomnieć, a zatym że nie mógł umrzeć bez Testamentowey dyspozycyi. — Ten proces Urodzonych Moniuszkow i Trzemeskich przez wszystkie naytwardsze i nadzwyczayne stopnie przeprowadzony w Ziemstwie Wileńskim, skończył się jednak na tém, iż rzeczy niebyłey stworzyć nie było podobna, a zatym wszystkie marzenia względem wyszukania aktualnego Testamentu zeszłego Biskupa upaść musiały same przez się, i Dekret Ziemski Wileński w roku 1814 dnia 10 miesiąca Marca oczewiście ferowany, od napaści w tym względzie, tak Załłgo X. Kanonika, jako i inne do teyże sprawy implikowane osoby uwolnił. Lecz w ciągu tego processu Urodz: Moniuszkow i Trzemeskich odkrył się nowy objekt, który cechę oczewistey fabrykacyi nosi na sobie. — Urodz: Moniuszkowie i Trzemescy, in traktu Sprawy swoiey przeciwko Załłmu X. Kanonikowi, do Ziemstwa Wileń: wprowadzoney, pozwali do tegoż Ziemstwa Urodz: Symplicyana Popławskiego Prezydenta Ziem: Lidz: dopominaiąc się u niego o Testa-

ment zeszłego Biskupa, który podług ich wiadomości miał się u tegoż Urodz. Popławskiego znaydywać. — Po takowym zapozwie nie zostawało Załłmu X. Kanonikowi, jak tylko czekać wprowadzenia Sprawy ze strony Moniuszków i Trzemeskich, przeciwko Popławskiemu, oraz złożenia przed Sądem mniemanego zeszłego Biskupa Testamentu. — Lecz gdy Urodzeni Moniuszkowie i Trzemescy, ani Pozwu swego przeciwko Popławskiemu popierać, ani też Aktoratu z nim łączyć nie chcieli; na ówczas Załłcy widział się bydź przymuszonym, dla odkrycia tych niepoięttych zabiegów w Sprawie, pozwać Urodz: Popławskiego, o niezwłóczną reprodukcyą mniemanego przez Trzemeskich i Moniuszków, poszukiwanego Testamentu, i gdy takowa reprodukcya przed Sądem Ziemskim Wileńskim, uskutecznioną została, na ten czas Urodz. Trzemescy i Moniuszkowie, odstręczeni oczewistemi dowodami fabrykacyi przez Urodz. Popławskiego, razem z tym mniemanym Testamentem, złożonemi; tegoż titulo Testamentu, onego skutków z dalszemi stronami w Sprawę wchodzącemi Sądownie zrzekli się, i z tego powodu na instancyą Załłgo Kanonika, takowy z fałszowany titulo Testament, wespół z dowodami iawney fabrykacyi, i explikacyą Urodz. Popławskiego, przez wyrok Sądu Ziemskiego został zalokowany. — Jakiemi zaś drogami tenże sfabrykowany tranzakt przyszedł do rąk Urodz: Popławskiego, tenże Urodzony Popławski Prezydent Ziemski Lidzki złożył w Sądzie Ziemskim Wileńskim następne obiaśnienie. — 1mo: Że w czasie ostatnich Seymików Lidzkich, Urodz. Fabian Szukiewicz pokazał mu ten szpargał, o którego fałszywości, gdy Urodz. Popławski, iako brat cioteczno-rodzony zeszłego Biskupa i znaiący iego rękę za pierwszym rzutem oka natychmiast przekonał się; starał się tedy od Urodz. Fabiana Szukiewicza wydobyć ony, przez obawę ażeby wrzucony w akta, i zatracony potym w Oryginale, cały famili daremnie nie zakłócił. — 2do: Że gdy wydobycie takowego szpargału z rąk Fabiana Szukiewicza Urodz. Popławski nie widział łatwém, był przymuszony wydać na Imie Żony iego Dokument assekuracyyny na złich 30,000. — 3tio: Że takim sposobem wydobywszy ten szpargał, starał się zebrać autentyczne, o fabrykacyi tego szpargału, przekonywaiące dowody, które razem w Sądzie Ziemskim Wileńskim ulokowane zostały. — Gdy więc Sąd Ziemski Wileński przez rezolucyą swoią na dniu 29tym Aprila postanowił., ażeby dla weyrzenia w ten szpargał, i w dowody fabrykacyi onego, wszyscy ci, którzy w tymże szpargale tytuł Testamentu, zeszłego Biskupa Wołczackiego noszącym, są pomieszczeni przez Załłgo X. Kanonika Pozwem Edyktalnym adcytowani zostali; przeto tenże Załłcy X. Kanonik Wołczacki, przy krótkim opisaniu powyższych okoliczności, adcytuiąc wszystkie powyżey przez szczegół wyrażone Osoby, żąda: przy Aktoracie z Regestru Taktowego wyraźnegoże strony pozywaiących się i Sądowego oświadczenia, kto z nich przy wyrażonym zfałszowanym Tranzakcie tytuł Testamentu zeszłego Biskupa noszącym obstawać będzie, ażeby wiedział przed kim ma bronić, prawem natury po rodzonym bracie spadłego na się maiątku, tudzież na kim ma poszukiwać kar i wydatków, za zakłócenie swey spokoyności, zarówno iak i na tych, którzy sprawcami takowego dzieła bydź się okażą, takowy Pozew przybity w oddzielney zgodney ninieyszey kopii do drzwi Sądowych Subseliów Powiatu Wileńskiego.

Bonawentura Bancewicz W. P. W.

WEZWANIA.

2 Na dniu 1. Września 1814 roku, otwiera się na nowo Konwikt przy IMPERATORSKIM Uniwersytecie Wileńskim Funduszem JW. Grafa Walickiego Podstolego Koronnego opatrzony. Uwiadamiaią się o tém Rodzice lub Opiekunowie byłych na wspomnionym Funduszu Uczniów, s prożbą, aby naypóźniey do dnia 20go przyszłego Sierpnia przysłali niżey piszącemu się wiadomość o niechybném swoim do Konwiktu zwróceniu się, gdyż w przypadku spóźnionéy odezwy inni Konwiktorowie na Fundusz zostaną przybrani. — Roku 1814 Maja 27. dnia.

Jan Budziłowicz Dyrektor Gimnazyi i Szkół Guber. Wileń.

3. W pierwszych dniach Marca roku teraznieyszego 1814 W. JP. Wincenty Adama syn Niewczasowski odstawny Kapitan woysk Rossyyskich, Adwokat Pttu Newelskiego więcey trzydziestoletnią swą pracą, zasłużony Obywatelom w tym Powiecie, żyć przestał — Który testamentem swym mnie niżey piszącego się oznaczył do pozostałego po nim w Newelskim Powiecie maiątku za Opiekuna — Daię wiedzieć familiom WW. Mitkiewiczow, Gaiewskich i Klimaszewskich w Guberniach Wileńskiey, Mińskiey i Grodzieńskiey, w których familiach siostry nieboszczyka Niewczasowskiego, jak widno z listow pozostałych, były w zamęściu — żeby w ciągu teraznieyszego 1814 roku do Miasta Newla Gubernii Witebskiey jawili się, jako Sukcessorowie z prawnemi dowodami dla przyięcia sukcessyi w nieruchomym maiątku i na Obligach pozostałey — gdyż po upłynieniu tego roku za nieiawieniem się Sukcessorow, wola testamentu w innym względzie będzie dopełniona, nie pomniąc Sukcessorow — Opiekun Leon Krupienicz Chorąży Powiatu Newelskiego.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

3 W Kurlandyi w Bałdonie przy Cieplicach nad Zdroiem Wód Lekarskich, w Domie W. Mikołaia Tomaszewskiego — A dawniey Angielskiego Negocyanta z Rygi Pana Moryssona, dla życzących mieć czystą, wygodną, i spokoyną Gospodę, przez zwyczayny trzymiesięczny czas używania Wód i Kąpieli, znayduie się mnieyszych lub większych oddzielnych lokacyi siedm, w czterech odosobnionych Budowlach po dwa lub trzy Pokcie i więcey — Staynie na kilkanaście Koni z Wozownią, Officyna kuchenna z mieszkaniem dla służby i dalszey wygody. Kucharz w tym Domie zamieszkały oświadcza się siedmiu lub ośmiu mieyscowym lokatorom Panom i ich sługom dadź stoł wygodny, licząc za obiad od pięciu lub sześciu półmisków, markow ośmnaście (czyli złotych Polskich trzy, groszy ośmnaście) — Za trzy półmiski u wieczerzy markow dziesięć (czyli złotych dwa) — Od sługi za obiad markow ośm — Za wieczerze markow cztery — Wódka, Piwo, Wino, Kawa, Herbata, Owoce, &c. nie liczą się w to. Każdy wszakże usłużony będzie, i wedle żądania dostanie wszystko na osóbny Rachunek. Kwatery iedne po dwa i pół talara bitego na tydzień — Drugie po dwa talary-bite. — Większe zaś mieszkanie z Staynią, Wozownią, z Kuchnią, i udzielnym w niey dla służby Mieszkaniem &c. Talarow bitych ośm na tydzień. Iako cena od 1go lub 15. Maja po 1. Septembra lub daley, służy za stałą na cały przeciąg czasu kąpieli; wcześną naymą zaymuiący się. Kto zaś albo na krótko tylko, albo w opóźnionym czasie naymować zechce, w obudwuch przypadkach szczególnéy zostawuie się umowie o cenę, stosownie iuż w tę porę do mieyscowey ceny po domach przy zrzódle, i w bliskości, u Włościan nawet w czasie pomnożonego Zjazdu podnoszącey się pospolicie. Przeiazdem przez Mittawę każdy osobiście lub przez pismo na Pocztę z Wilna, czy z inąd wcześnie o tey lokacyi dowiedzieć się może, adressuiąc się albo do Kupca Hopfenhanzą w Mittawie, albo do Antoniego Jurewicza w Mittawie, do Mayhoffa.

Prenumerata Gazet obcych.

3. Gazetna Expedycya przy Pocztamcie Litewskim ma honor donieść Prześwietney Publiczności, iż od 1go następuiącego Miesiąca Julii można przez nią wypisywać wszelkie Zagraniczne Gazety i Zurnały, tak w Niemieckim, jak i w Francuskim języku. Cena onych takaż sama, jaka była ogłoszona na rok 1812. Żądaiący mieć od powyższey daty upodobaną jaką Gazetę lub Zurnał, zechcą zgłosić się do pomienioney Expedycyi Gazetney z wyrażeniem Przezwiska, i rangi mieysca przebywania Abonenta, oraz dołączeniem połroczney prenumeraty z góry.